

ligt og brugbart over for handicappede børn og unge.

Vi håber, at vi med den her forespørgsel kan få en god debat i dag og ikke en debat, hvor regeringen og socialministeren endnu en gang blot skælder ud på kommunerne og dermed fralægger sig deres eget politiske ansvar, for vi rejser den her forespørgsel, fordi der er børn og unge, der ikke har det godt i vores samfund, og derfor skal dagens diskussion forhåbentlig også munde ud i virkelige løsninger.

Vi håber, at regeringen i dag vil forpligte sig til at sikre kommunerne en bedre økonomi, så indsatsen over for de mest udsatte børn og unge kan opprioriteres og forstærkes, og vi håber på en bred politisk enighed om, at vi i fremtiden skal have en stærkere sociallovgivning, der klart og tydeligt sætter barnets behov og tarv øverst.

Besvarelse

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg forstår forespørgslen i dag som to separate spørgsmål, det ene gående på, hvordan regeringen vil sikre, at kommunerne udarbejder de lovpåtlige børnepolitikker og standarder for sagsbehandlingen, og det andet på, hvordan regeringen vil sikre, at udsatte børn og unge får den nødvendige indsats.

Jeg vil først redegøre for spørgsmålet om børnepolitikkerne.

Da vi vedtog anbringelsesreformen, blev vi enige om, at alle kommuner skulle vedtage en sammenhængende børnepolitik og lave standarder for sagsbehandlingen. Vores tanke var, at det er helt centralt for indsatsen, at det politiske niveau i kommunerne bliver tvunget til at tænke igennem, hvordan de vil sikre en sammenhængende indsats for de udsatte børn. De skal bl.a. tænke igennem, hvordan samarbejdet mellem normal- og specialområdet skal være, hvilket ansvar daginstitutioner og skoler har i forhold til de udsatte børn, hvordan samarbejdet med socialforvaltningen skal være m.v.

Jeg tror, at børnepolitikkerne vil være et af de mest centrale redskaber i forhold til at sikre den tidlige indsats, som vi jo altid taler meget om, for de vil sikre, at der er sammenhæng i indsatsen over for de udsatte børn, og at de forskellige fagfolk omkring børnene alle arbejder i samme retning. Men alt det forudsætter selvfølgelig, at kommunerne også udarbejder disse børnepolitikker.

I marts i år offentliggjorde Socialpædagogerne Landsforbund en rapport, der viste, at hver tredje kommune endnu ikke havde vedtaget og offentliggjort en børnepolitik. Det er naturligvis fuldstændig uacceptabelt, hvis kommunerne ikke overholder reglerne. Loven om anbringelsesreformen blev vedtaget i 2004, og kommunerne har haft over 2 år til at lave gennemarbejdede børnepolitikker til ikrafttræden den 1. januar 2007, så ingen kan undskylde sig med, at der ikke har været tid til at lave dem.

På baggrund af undersøgelsens oplysninger skrev jeg til de 57 kommuner, som ifølge SL ikke havde lavet en børnepolitik eller standarder for sagsbehandlingen. De fik en måneds frist til at oplyse mig om, hvorvidt undersøgelsens resultater var korrekte. De fleste af kommunerne havde, siden SL lavede sin undersøgelse i starten af 2007, fået udarbejdet en børnepolitik og standarder, nogle af de 57 havde faktisk også udarbejdet den til tiden, selv om SL's undersøgelse viste noget andet, og nogle havde lavet den, men blot ikke fået den offentliggjort før SL's undersøgelse, og det gjorde brevet dem jo så opmærksom på at de skulle.

Der er imidlertid 15 kommuner, som har meddelt, at de endnu ikke har børnepolitikker og standarder på plads. De har godt nok alle lagt en tidsplan for arbejdet, men det mener jeg ikke er godt nok her 4½ måned efter, at det skulle have været på plads, så de vil nu blive indberettet til det kommunale tilsyn.

Alt dette handler om, hvorvidt kommunerne har udarbejdet børnepolitikker og standarder, men jeg synes jo også, det er vigtigt, at vi ser på indholdet af disse børnepolitikker, for en ting er selvfølgelig, at de er udarbejdet, noget andet er, om de har et indhold, der lever op til lovens krav, og om de er så præcise, at de kan være et reelt redskab for kommunerne.

Jeg har derfor bedt Ankestyrelsen om i starten af 2008, når vi er sikre på, at alle kommuner har en børnepolitik, at se på indholdet af børnepolitikkerne og standarderne for sagsbehandlingen i kommunerne. Herudover er det jo så også vigtigt, at børnepolitikker og standarder er implementeret i kommunerne, så de smukke målsætninger bliver omsat i praksis over for de udsatte børn.

Kl. 15.00

Det handler om, at politikkerne og standarderne skal være kendt af dem, der arbejder med børnene i kommunen, at der bliver fulgt op på målsætningerne, at politikker og standarder lø-